

SEPTIMANA SANCTA
Sive
MEDITATIONES
ASCETICÆ

PIÆ SACERDOTUM Rec-
collectioni è Sacris Divinæ Scrip-
turæ paginis

à Quodam SACERDOTE è Soc. JESU
In Hebdomadarium Manipulum
quondam collectæ,

Nunc tertia vice impressæ,
Et

DD. CONSODALIBUS
Sacerdotalis Congregationis
Sub Auspicijs

JESU, MARIÆ, JOSEPHI
Et Protectione

SANCTIMICHAELIS
ARCHANGELI

Monspurgi in Superiori Carniolia
Erectæ,

Anno 1698. in Xenium distributæ.

Psal 49.

*Immola Deo Sacrificium laudis & redde
Altissimo vota tua.*

LABACI,

Ex Typographico Mayriano 1697.

REVERENDISSIMI,

Illustrissimi, Perillustres, Admodum Reverendi, Nobiles, Prænobiles Cæteriq; Omnes sub Titulo S. Michæelis Archangeli RR. DD. Conso-
dales.

Os estis Lux Mundi
*æternæ Veritatis effa-
to, cui subscribit S:
Isidorus Pelusiota lib.*

1. Epist. 32. dum vos Dei Lucernas compellat suffragante Propheta
Ezechiel, c. 1. v. 13. Aspectus e-
orum quasi Lampadarum. Lam-
pas lucet, & ardet, neq; lumen sine
ardore subsistit, nec ardor in lucerna
sine lumine prodest. Lampadis pre-
tium ex utroq; Nunquam satis tu-
tè lucebitis, nisi & ardeatis; neq;
ad finem vestrum sat congruè arde-
bitis, nisi etiam præluceatis. Arde-
re oportet constanter in spiritu veri-
tatis, & non ignis instar fatui, qui
vix

vix bene accenditur, dissipatur.
Lucere, intemerato bonæ vitæ, ac
nominis splendore. Ardere, ut pri-
mò in vobis, deinde in subdito vobis
orbe quidquid terram, & carnem sa-
pit, optatissimo incendio excuratis:
Lucere, ut gregem vestrum per opa-
ca vitiorum præcipitia devium ad
rectam Christianæ virtutis, atque
omnis honestatis semitam exemplo
vestro reducat. Ardere ergo, &
& lucere vestrum est Sacrata Deo
Capita DD. Consodales. Verùm quis
nesciat eam esse accensæ Lampadis,
atque ardoris indolem, ut absumpto
per singula momenta sensim sine sen-
su pabulo languescat, expiret, &
mox iterum respiret, dum tandem
evanescat, ni continuâ per effusio-
nem olei nutritione foveatur. Qua-
re ut vos DD. Consodales, velut ig-
nitæ Lampades ad Gentium Salu-
tem in Domo Dei appensæ nullum
patiamini.

patiamini occasum, præsentem meditationum piarum, quasi totidem olivarum semper virentium Fasciculum pro strenua Novi Anni vobis humanissimè deferimus, hunc vos assidua consideratione ceu torculari premite, neque dubitetis, fore, ut irrigante divini Spiritûs gratia uberrimum exprimatis oleum ardori, ac lumini vestro conservando abundè suffecturum, quod unicè vovemus.

DD. VV.

**In JESU, MARIA, JOSEPOHO
Et
S. MICHAELE ARCHANGELO.**

**Paratissimi Servi &
Consodales**

**NN. Rector & Senatus Præ-
fatæ Congregationis.**

DD. VV.

M. J. MARIA JOSEPHO

M. MICHAEL ARCHAN

GELG.

Excellence

Commissary

M. R. Bellon & Sons
Late Congregation

PRINCIPIUM, five fundamentum.

Ex libell. Exercit. S. P. Ignatii S. J. Fundat.

CReatus est homo ad hunc finem , ut Dominum Deum suum laudet , & revereatur, eique serviens tandem salvus fiat.

Reliqua verò supra terram sita creata sunt hominis ipsius causa , ut eum ad finem creationis suæ prosequendum juvent.

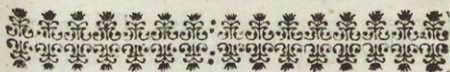
Unde sequitur utendum illis , vel abstinendum eatenus esse . quatenus ad prosequutionem finis vel conferunt, vel obsunt.

Quapropter debemus absque differentia nos habere circa res creatas omnes (prout libertati arbitrij nostri subiectæ sunt , & non prohibitæ) ita ut (quod in nobis est) non quæramus sanitatem magis , quam ægritudinem ; neque divitias paupertati , honorem contemptui , vitam longam brevī præferamus : Sed consentaneum est , ex omnibus ea demum , quæ ad finem ducunt , eligere , & desiderare.

2. Timoth. 1.

**Admoneo te , ut resuscites
gratiam DEI, quæ est in
te, per impositionem ma-
nuum mearum.**

SEPTI-

SEPTIMANÆ SANCTÆ, DIES I.

FINIS vocationis ad statum
sacerdotalem.

*Ego elegi vos, & posui vos, ut eatis
& fructum afferatis, & fructus
vester maneat. Joan. 15.*

MEDITATIO. I.

Ego elegi vos.

*Unct. I. Elegit te, Sacer-
dos Christophile, elegit te
Deus, nullis tuis præviosis
meritis. Elegit te, forsan
& tuis demeritis sine nu-*

A

mero

méro ab æterno prævisis. Elegit ex amore gratuito. Elegit ex tot millibus, in infinitum, ut potest, te melioribus. Elegit te futurum Saulum, obstrepentem, rebellem, inobedientem; alio relicto Davide meliori te. 1. Reg. 15. *Quid retribues?*

Punct. II. Elegit te Deus, à te non rogatus, cum rogare non posses; imò si potuisses, aut præ malitiâ noluisse, aut præ ignaviâ rogare tæduisset *Quid retribues?* Quid pro illa misericordiâ, quâ te sic indignum respexit? Non quia tu dignus, sed quia mitis is erat.

Punct. III. Elegit te Deus, de mille periculis mundi hujus, ut esses unus de electis ejus: ô amor! & tu illum non eligis? ô ingratitude! ô cæcitas! Non illum eligis, ut unicum, summum, infinitum bonum tuum? non eligis, non amplecteris, ut ultimum finem tuum? non eligis? non diligis sic te diligentem Deum tuum?

Proposi-

Propositum practicum.

Sincera intentio , Deo in omnibus
& per omnia serviendi ex puro amore.

MEDITATIO II.

2

Ut eatis.

Punct. I. *Ut eatis* de virtute in Virtutem , quia peregrini sumus. Peregrinus si stet , nec progrediatur , regreditur teste Bernardo.

Punct. II. *Ut eatis* , memores in quibus periculis , quæ nos undique circumdant ? memores coram quo ? coram iudice , coram Deo , qui videt omnia , qui detonabit in reprobos horribilissimum illud : *discedite in ignem æternum.* Matth. 25.

Punct. III. *Ut eatis* , de hora in horam , de die in diem , de anno in annum , de tempore brevi in longam æternitatem , de vitâ ad mortem , vel potius de morte ad vitam sempiternam.

Propositium practicum.

Memoriâ præsentis Dei, mortis, æternitatis, utendi, ut stimulo ad ambulandum cautè, & progrediendum in virtute.

MEDITATIO III.

Et Fructum afferatis.

Punct. I. Nemo non fructum quærit laboris & sudoris sui. Quærit illum miles, quærit mercator, quærit advocatus, & quis non? quid verò tu, Sacerdos Christophile, tu miles Christi, mercator cœli, advocatus animarum?

Punct. II. Fructum alij faciunt trigesium, alij sexagesimum, alij centesimum. *Matth. 13.* Manent aliqui milites gregarij, alij mercatores tenues, alij advocati, sine re, nominales. Quid tu Sacerdos in advocaturâ animæ, in mercaturâ cœli, in militia Christi? æmulare charissimata meliora. *1. Cor. xiv. 12.*

Punct.

Punct. III. Fructum afferunt in patientia. Luc. 8. Miles in praelio, mercator in officinâ, nauta in pelago, venator in nemore, piscator in flumine. Quid tu Sacerdos, an fructum quæris in patientiâ? an semper ut piscator hamum, ut venator retia tendis? an vigiles flectis oculos in omnem plagam tibi subjectam, sicubi deprehendas pauperem, sed in conspectu Dei pretiosam, Christi sanguine redemptam, gratiæ & gloriæ capacem animam?

Propositum practicum.

Laborandi, tametsi fructus labori non respondeat.

MEDITATIO IV.

4

Et fructus vester maneat.

Punct. I. Non manet voluptas, temporalis est, & momentanea, in ictu oculi dissipatur. Non manet hominum existimatio, fumus est, uno spiritu diffatur. Non manent divitiæ,
 A 3 sunt

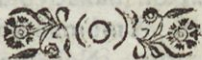
sunt terræ pugillus, qui quàm difficile paritur, tam facile perditur. Ergò Terra caduca vale.

Punct. II. Quid verò mihi est in cælo? Isal. 72. Quam stabilis, certus, perpetuus ille fructus, qui te diligentes manet, & manebit æternum, Deus cordis mei? & à te, quid volui, aut velle potui super terram, quid? nisi fumum? nisi bullam? nisi terræ pugillum?

Punct. III. Non aliam ergo mercedem laboris, non alium industriæ fructum quære Sacerdos, nisi Dominum, qui est pars hereditatis tuæ & calicis tui. Plal. 15.

Propositum practicum.

Fuga vanæ gloriæ; studium Divinæ.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES II.

Beneficium vocationis ad statum
Sacerdotalem.

*Conserua me Domine , quoniam speravi
in te : dixi Domino : Deus meus es
tu , quoniam benorum meorum non
eges. Plal. 15.*

MEDITATIO I.

Dignitas vocantis.

Punct. 1. *Deus est.* O Sacerdos , vi-
de quem dominum nactus , cui
Domino seruias ? Deus est , non
est homo , non Angelus , non ulla crea-
tura. Deus est , cui Angelus , cui seruit
omnis creatura ; Deus est dives in om-
nes. Quanta fas est alacritate huic Do-
mino seruias ?

Punct. II. Non eges. Quia tu solus Deus. Solus unicum & omne bonum; solus & unicus omnis causa, radix, origo boni; solus, extra quem nullum bonum, in quo omne bonum, honestum, utile, delectabile; solus æternum, immensum, infinitum bonum; solus sibi & tibi ab æterno sufficientissimus, nullius indigus, &c.

Punct. III. Non eges Ministerio meo, quia omnia serviunt tibi. Non eges Ministerio ullius hominis; quia Angeli serviunt tibi. Non eges Ministerio ullius creaturæ, quia Creator omnium. Quid ergo respicis ad me, dicat humilis Sacerdos, ad me pauperculum & trementem sermones tuos? *Isa. 66.*

Propositum practicum.

Immolandi quotidie Deo sacrificium laudis pro beneficio vocationis.

MEDITATIO II.

Indignitas vocati.

Punct. I. Ille Deus, Dominus, Creator

ator nullius egens ; tu servus inutilis , mendicus , pauper , pulex vivus , canis mortuus , pulvis , cinis , purum nihil , & ad te respicit magnus ille Deus !

Punct. II. Ad te ? qui omnibus indiges , & cui omne non sufficit , nisi Deus , ad te , qui terrâ indiges , in qua ambules : aëre , per quem respices ; sole , qui te illuminet ; cibo , qui te reficiat ; veste , quæ te tegat ; Deo , qui te satiet. Et tamen.

Punct. III. Ad te respicit Ille , cui serviunt Angeli , & cum Angelis omnia. Et tu , quid cum his omnibus , pugillus terræ , terræ vermiculus ? Tu quid cum Angelis purissimis illis spiritibus , qui terrenæ nil fœcis habent , qui nutum Dei accipiunt pro imperio ? ah ! non es Angelus , mi Sacerdos , sæpe nec homo es ut jumentum factus insipiens. Et tamen ad te respicit Deus , ut vocet ministrum suum. ò dignatio !

Proposi-

Propositum practicum.

Iteratum ad Deum suspirium cum
 Davide : *Conserva me Domine ;* & cum
 Thoma Kempensi : *Adjuva me Domi-*
ne sancto proposito meo , & Divino
servitio tuo !

MEDITATIO III.

Altitudo Ministerij.

Punct. I. Hæc colligitur , ex potesta-
 te ordinis : dicitur enim Sacerdos
 ordinando : accipe potestatem confici-
 endi ; non cælum , non terram , non
 quicquid pretiosum & artificiosum est ,
 sed corpus & sanguinem D. N. I. C.
 amplius dici non potest. Potestas hæc
 regiam , Angelicam , maternam Bea-
 tissimæ Virginis longè superat : huic
 enim dictum est : *perficientur in te , quæ*
dicta sunt tibi à Domino ; at verò Sa-
 cerdos ipse conficit corpus Domini sui
 quid sublimius ?

Punct. II. Colligitur eadem sublimitas ex potestate jurisdictionis , per quam Sacerdos cœli claviger est , & mundi totius judex , solvens & ligans super terram , quod solvendum aut ligandum judicaverit. *Joan. 20.*

Punct. III. Adde quod Sacerdos vocetur Angelus. *Malach. 2.* Sal terræ , lux mundi , lucerna supra candelabrum , *Matth. 5.* Pastor , Doctor , dispensator mysteriorum Dei. *Joan. 10. & 12.* *Eph. 4. 1.* *Cor. 4.* Episcopus , Pontifex , Præpositus. *1. Tim. 3.* *Tit. 1.* *Heb. 5.* Vicarius ipsius Christi. O mi Deus , quid est homo , quia sic magnificas eum ! *Nimis honorificati sunt amici tui* *Psalm. 138.*

Propositum practicum.

Utrâque hac potestate utendi , non perfunctoriè , sed cum omni sollicitudine , humilitate , modestiâ Corporis & animi.

MEDITATIO IV.

Ingratitudo Sacerdotis.

Cum in honore esset, non intellexit. Psa 84.

Punct. I. Non intellexit altitudinem status sui; hinc ad lordes, ad volutabre luti, ad vomitum cum canibus & suis, hoc est, impuris hominibus se abjicit.

Punct. II. Non intellexit pretium potestatis sibi creditæ, pretium corporis & sanguinis Jesu Christi, & hinc vel administrare negligit, aut non nisi lucri temporalis gratiâ, aut ex acedia, sa consuetudine, aut cum tædio administrat.

Punct. III. Non intellexit pretium jurisdictionis, quâ peccatoribus cælum recludere potest, vel claudere; & inde tepor & torpor in excipiendis penitentium confessionibus. O mi Sacerdos si cognovisses & tu!

Propositum practicum

Non negligendi gratiam quæ in te est, quæ data est tibi per impositionem manuum, 1. Tim, 4,

S E P.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES. III.

Gravitas Peccati Sacerdotalis &
alia ad illud consequentia.

Si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem utique. Psal. 54.

MEDITATIO I.

De Peccato.

Punct. I. Tu verò homo *unanimis*.
Psal. 54. id est amice, dilecte
mi, mi commensalis qui me-
cum dulces capiebas cibos; tu velut al-
ter Judas, post buccellam pretiosi cor-
poris intinctam in immaculato sangui-
ne meo, tu relerasti cor tuum sathanæ,
clausisti Deo. O perfidiam!

Punct. II. An non merito quæritur
per Jeremiam Dominus: *Quid est dile-*
B *ctus*

Deus meus in domo mea fecit scelera multa
 Jerem. 11. In domo meâ, in Ecclesiâ,
 in altari, in loco sancto, in ludo virtu-
 tum, in gymnasio amoris, &c.

Punct. III. Fecit scelera multa. Tu
 nosti, quæ & quanta deferas ad altare
 vel auferas, ad tribunal pœnitentium,
 ad horas canonicas. Tu nosti & nec-
 dum erubescis? *Exod 3.* Jubetur
 Moyſes Propheta sanctus exuere cal-
 ceamenta de pedibus, priusquam
 montem ascendat, viſurus vel auditu-
 rus Dominum; tu ascensurus mon-
 tem ut tangas Dominum, non exuas
 prius peccata per doloriferam, si po-
 tes, confessionem?

Propositum practicum.

Puritas Conscientiæ ante admini-
 strationem Sacramentorum.

MEDITATIO II.

De Morte.

Punct. I. In hoc naturæ tributo,
 Erit

Erit sicut populus, sic & Sacerdos. Isa 24.
Statutum est. Hebr. 9. Statutum omnibus, excepto nemine sicut populus, sic & Rex, & Pontifex, & Sacerdos; imo & hæc omnia mortem aggravant. Time.

Punct. II. Statutum est Semel mori, ah! semel tantum, ergo si semel *male* semper miserè; sic semper vive, ut semel moriari bene.

Punct. III. Bene moritur pius, sanctus, zelosus Sacerdos, memor præstiti Christo à se obsequij, qui dicere possit cum Jobo: *Credo quod Redemptor meus vivit*, quem toties fide vivâ, mente purâ, corde perfectò contrèdavi. Male moritur Sacerdos malus, memor impuris manibus, impudicâ linguâ, impio corde eum se suscepisse pastorem suum, quem paulò post vilurus sit judicem, & quo vultu? O Mors, quàm amara talibus est memoria tua! Eccl. 41.

Propositum practicum.

Sic vivendi, ut optabimus mori.

MEDITATIO III.

De Judicio.

Punct. I. *Exiguo enim conceditur misericordia; durissimum vero iudicium his, qui presunt, fiet. Sap. 6. Audis hoc, qui constitutus es à Christo iudex, Sacerdos Christophile? audis? nec times?*

Punct. II. *Ibi iudicabuntur omnes iustitia tua. Psal. 74. Id est orationes, sacrificia, Sacramentorum administratio, ægrorum cura & visitatio, exhortatio &c. Quo zelo, sollicitudine, opportunitate sint exercitæ, an culpa tuâ intermissæ?*

Punct. III. *Et scito, quod pro omnibus his, adducet te Deus in iudicium. Eccles. II. 9. Pro omnibus quæ accepisti talentis, quæ possedisti bonis, quibus*

quibus fruitus es privilegijs: *Cui enim multum datum est, multum queretur ab eo. Luc. 12.* Noverit id optimus Magister morum Joannes Avila, qui de juvene Sacerdote mortuo post primitias, sat habet, inquit, in quo judicetur, sat ille, mi sacerdos? quantum ergo tu, qui toties sacrificas? utinam sanctè, religiose, modestè, &c.

Propositum practicum.

Judicandi te ipsum & discernendi causam tuam per examen conscientie, antequam divina obeas mysteria.

MEDITATIO IV.

12.

Luctuosissimo statu Sacerdotum damnatorum.

Punct. I. Cecidit corona capitis nostri, va nobis, quia peccavimus! Thren. 5. Sic ejulabunt sed serò, miseri apud inferos Sacerdotes, quia cum in honore essent, non intellexerunt. Exaggerari hoc

hoc potest consideratione Sacerdotis degradati & execrati, quod omnino tragicum est, sed umbratile ad Sacerdotem damnatum.

Punct. II. Potentes potenter tormento patientur. Sap. 6. Applica Sacerdoti, potestate suâ, quam habet, maximâ abutenti, & time.

Punct. III. Quantum in deliciis fuit, tantum date illi tormentum. Apoc. 18. Delicias Regum habent quotidie Sacerdotes in mensa Domini; vae! si præ his, siliquas porcorum, id est, carnis voluptates ament & quærant! vae! si nauseet eorum anima, ut olim Israelitarum super cibo isto, ut ipsi iudicant, levissimo! *Num. 21.* Erunt enim tunc hæ deliciae, à Sacerdotibus sprete, instrumenta tormentorum in sæcula sæculorum.

Propositum practicum

Timida, cauta, circumspecta conversatio.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES IV.

Fervor & Zelus Sacerdotalis.

Qui facis Angelos tuos spiritus & ministros tuos ignem urentem. Plal. 103.

MEDITATIO I.

De præmio ferventibus proposito.

Punct. 1. Ubi ego sum, illic & Minister meus erit. Joan. 12. at ubi est sacerdos ille magnus, ille fervens animarum pastor, ille indefessus venator? ubi est? non jam amplius in cruce, non sub cruce, non in horto, non in itineribus, montibus, vallibus, & fatigatus, sitibundus, famelicus; sed in gloria Patris; ibi, ubi omnia hæc mala exulant, omnia afferunt bona.

Punct. II. Ibi , ubi jucundissima , pacifica , fraterna Societas sine invidiâ , sine rixa , sine tædio.

Punct. III. Ibi , ubi videbitur Deus Deorum in Sion. *Tunc videbis* , ô pie Sacerdos & afflues , & mirabitur & dilatabitur cor tuum. Isa. 60.

Propositum practicum.

Cooperandi invicem , sine invidia , cum fervore in exercitijs Sacerdoti proprijs.

24.

MEDITATIO II.

De Labore , cui respondet præmium.

Tu verò vigila , in omnibus labora , ministerium tuum imple. 2. Tim. 4.

Punct. I. Vigila, id est in omnibus exercitijs vigil , alacer , excitatus esto , vigila , quia advigilat & observat
Deus

Deus remunerator tuus, Christus summus sacerdos tuus. Vigila in omnibus vijs tuis, quia advigilat & circuit satthan ut leo querens quem devoret. 1. Pet. 5.

Punct. II. Labora, nunquam otiosi debet Sacerdos, nisi eligat labi. Labora, id est, in omnibus conatum adhibe, nihil age remissè, memor cui labores. Labora, quomodo laborabat extensis brachijs Moyses, quomodo luctans cum Angelo Jacob, quomodo ludans in hortu Christus, quomodo sacrificans Ignatius, totus igneus.

Punct. III. Ministerium imple, id est fac perfectè cum omnibus circumstantijs & conditionibus; nihil minue, nihil detrahe: Dei enim perfecta sunt opera. Deuter 32.

Propositum practicum.

Pro Dei Gloria & animarum salute non recusandi laborem. N. N.

MEDITATIO III.

De fervore in orando.

Orationi instate, vigilantes. ad Coloss.
4. 2.

Punct. I. Spectat hæc cohortatio Pauli præcipuè Sacerdotem, quia legatus est, advocatus, orator, Syndicus totius generis humani, & quod Christus est pro hominibus in cælo apud Patrem, hoc est Sacerdos apud Christum pro iisdem in terris: *Ex* *Hominibus enim assumptus, pro Homi-* *nibus constituitur in iis, quæ sunt ad De-* *um Hebr. 5.* Sicut ergo Christus gemitibus inennarrabilibus pro nobis interpellat, sic debet & Sacerdos.

Punct. II. Sacerdos Angelorum officium gerit in terris. Malach. 2. *Ange-* *lus Domini exercituum est; nemo au-* *tem nescit, quid faciant in cœlis Ange-* *li, assiduè circa Deum intelligendum,* *amandum, laudandum occupati: fa-* *ciat hoc idem, quantum potest, Sacer-* *dos in terris.*

Punct.

Punct. III. Est enim oratio fervens indicium bonæ vitæ, quod monet *S. Aug. Hom. 4. ex 50.* ille novit recte vivere, qui novit recte orare.

Propositum practicum.

Horas Canonicas, ut jubet Conc. Lateran sub Innoc. 3. *Studiosè* quoad officium oris, & *devotè*, quoad officium cordis recitandi,

MEDITATIO IV.

De Fervore in sacrificio Missæ.

Benedicite Sacerdotes Domini Domino.
Dan. 3.

Punct. I. Pontifex M. semel annuè ingrediebatur in sancta sanctorum, & quanto cum apparatu? figura fuit ille, quid facit veritas? ille semel, sacerdos, si vult, quotidie,

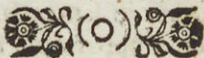
Punct.

Punct. II. Semel filius Dei factus est Homo, & quanta præparatio ab æterno? *In capite libri scriptum est de me, ut facerem Deus voluntatem tuam.* Psalm. 39 quot prævia Prophetarum oracula, Angelorum vota, Patriarcharum desideria? quot præcessere præludia? mittitur angelus, obumbrat Spiritus S. 9. mensibus gestatur in utero, & tu quid facis Sacerdos Christophore?

Punct. III. S. Chrylost. vult omnes universim Christianos à S. Synaxi reverteri quasi leones ignem spirantes, vult interesse Missæ, ut in medio Angelorum choro, quid non exigit à Sacerdote?

Propositum practicum.

Orationes Ecclesiæ præparatorias ad Missam, omni devotione recitandi.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES V.

Perfectio Sacerdotis propria.

Sacerdotes tui induantur Iustitiam.

Plal, 131.

MEDITATIO I.

17.

Motiva perfectionis.

Punct. 1. Debet sacerdos tendere ad perfectionem vitæ, quia vult Deus; si enim de omnibus Christianis verum est illud Pauli 1 Theff. 4. *Hac est enim voluntas Dei sanctificatio vestra*, & illud Christi Matth. 5. *Estote perfecti sicut Pater vester*. Et iterum Apostolus omnes Christianos sanctos vocat. 2. Cor. 1. Eph. 1. Phil. 1. & 4. quantò magis hoc competit Sacerdoti, è reliquis selecto & in sortem Domini vocato?

Punct. II. Multum datum est Sacerdoti, *multum* ergo *quaretur* ab eo, Luc. 12. *Cum enim augentur dona*, inquit Greg. Hom. 9. in Evang. *Ratio- nes etiam crescunt donorum.*

Punct. III. Exigit plus à Sacerdote tum illius status ad alios sanctificandos destinatus; tum officium quod gerit, *angelicis humeris*, ut ajunt SS. PP. *formidandum.*

Propositum practicum.

Sic vivendi inter homines, ut exemplo non destruas, quod ædificas verbo.

MEDITATIO II.

Idea perfectionis.

Qui mihi ministrat me sequatur Joa. 12.

Punct. I. Imaginem Dei per peccatum turpiter sordatam & quasi erasam, ut Dei filius ablueret & instauraret,

ret, factus est Homo; abluit suo sanguine, instauravit exemplo & doctrinâ. Hoc ille, quid tu Sacerdos?

Punct. II. Primus discendi ardor nobilitas est Magistri, inquit Ambros. l. 2. de Virg. Hinc tyrones optimum in qualibet arte Magistrum quærunt, quem imitentur, & imitando proficiant & perficiantur. Non est nobilior Magister Christo dilecto filio, *in quo bene complacuit aeterno Patri*, Matth. 27. Iple ergo audiendus & imitandus est, & imprimis à Sacerdote.

Punct. III. Si enim omnis Christianus cum S. Gregorio dicat: omnis Christi actio nostra est instructio, quanto magis sacerdos, cui in Apostolis, ejus prædecessoribus, ipse Christus dicit, Matth. 23. *Magister vester unus est Christus.*

Propositum practicum.

Summo studio, quod monet Thomas à Kempis l. 1. de imit. c. 1. in vita JESU Christi meditandi.

MEDITATIO III.

Vita Christi, regula Sacerdotis.

Induimus Dominum nostrum JESUM Christum, Rom. 13.

Punct. I. Sacerdos sicut induit vestes Christi in sacrificio, ita debet in & extra illud induere vitam, id est, mores & virtutes JESU Christi, ut juxta Apostolum 2. Cor. 4. in ejus carne mortali, vita Christi manifestetur, verèque dicat: *Vivo autem, jam non ego, vivit verò in me Christus*, Gal. 2.

Punct. II. Causa verò, cur Sacerdotes passim non exprimant vitam Christi, hæc est, quod secuti regulam alienam carnis, mundi, peccati, sensus, sermones; & actus non dirigant, secundum mensuram illius regula, quam mensus est illis Deus. 2. Cor. 10. Deflectentes, ut mali tyrones, à proposito sibi prototypo.

Punct.

Punct. III. Regula Christi , primâ fronte amara , usu dulcescit , est enim iugum suave , & onus leve. Matth. II. Et quicumque hanc regulam secuti fuerint , pax super illos & misericordia , Gal. 6.

Propositum practicum.

Exemplo S. Caroli Boromæi , quotidie legendi unum caput è S. Evangelio : quo ille faciebat flexo genu , de-
tecto capite.

MEDITATIO IV. 20.

Perfecta administratio Sacramentorum.

Sic nos existimet homo, ut Ministros Christi , & dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaritur inter dispensatores ; ut fidelis quis inveniatur. I. Cor.

Punct. I. Dispensator fidelis in genere est , qui non mittit margaritas

ante porcos, nec dat sanctum canibus.
 Matth. 7. Qui videt ministerium, quod
 accepit à Domino, ut illud impleat. Co-
 loss. 4. Qui non est similis aquæ Bap-
 tismali, peccata baptizatorum dilu-
 enti, eosque mittenti ad cœlum, cum
 ipsa post in cloacam descendat. Greg.
 Hom. de cura past.

Punct. II. Dispensator fidelis Eucha-
 ristiaë is est; qui linthea, vasa, taberna-
 cula Dominici corporis receptacula re-
 ligiosè custodit; qui ad sumptionem
 Eucharistiaë parvulos capaces erudit &
 præparat, adultos rudes instruit, obli-
 violos commonefacit, tardos compel-
 lit, indignos repellit, neminem negligit.

Punct. III. Dispensator fidelis poëni-
 tentiaë est is; qui promptè sedet pro
 tribunali, dum reus adest, pauper jux-
 ta ac dives; qui examinat, ponderat,
 judicat ex æquo; qui non absolvit nisi
 dolentem; qui non dimittit, nisi con-
 silio vel cohortatione suâ meliorem.

Propositum practicum

Reflectendi practicè ad hæc tria.

SEPTI-

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES. VI.

Virtutes internæ Sacerdotis.

Decet nos (Sacerdotes) implere omnem justitiam, Matth. 3.

MEDITATIO I.

De Humilitate.

Discite à me, quia mitis sum & humilis corde. Matth. 11.

Punct. I. Disce Sacerdos Christo-
phile, disce à Christo Sacerdote
magno, imò maximo ; sed in
Eucharistia minimo, quam te docet
non tam verbo, quàm opere, ex ca-
thedra vilium specierum, virtutem
profundissimæ Humilitatis, & erube-
sce ad tuam intolerabilem errogan-
tiam.

Punct. II. Vilis hic illi est habitatio, in fordidis sæpe tabernaculis, inter digitos impuri Sacerdotis, in corde subdito peccatis, cui cœlum sedes est.

Punct. III. Pauper illi amiſtus, nullus comitatus, & hinc lannis & probris hæreticorum exponitur.

O mi JESU, quis sensus mihi sit, hæc cogitanti, & inter peccatores digitos meos; in otiosa; detractoria, maledica lingua, in impuro corde, in cloaca sordium, in sentinâ scelerum te contemplanti?

O mi magne Deus, da sensum aliquem similis humilitatis, da ut cujus Majestatem non possum assequi, saltem imitari studeam humilitatem!

Da mihi teneros hujus virtutis affectus, quoties dico celebraturus: *Confiteor* Deo; quoties ingemino: *Domine non sum dignus; nobis quoque peccatoribus; mea culpa!*

Da, ut non minus corde quàm corpore me profunde abjiciam coram te, ut magna, sed humilis Mater tua; magnus, sed in oculis suis parvus Joannes præcursor tuus.

Pro,

Propositum practicum.

Fiat ! fiat ! ò JESU fiat ! Amen.

MEDITATIO II.

De Mansuetudine.

Frates , etsi praecipuus fuerit homo in aliquo delicto , vos qui spirituales estis , hujusmodi instruite in spiritu lenitatis , considerans te ipsum. Gal. 6.

Punct. I. Christus totus mitis in vultu , verbo , opere. Ex oculis elucent suaves benignitatis radij , ex ore dulcis spirat lenitatis favonius , in toto corpore agnus est , praesertim in Eucharistia , quid tu Sacerdos ?

Punct. II. Et tamen hunc agnum toties attrahas , toties illo vesceris , cum hoc agno habitas , prandes , coenas , ambulas , dormis , quidni agnum tandem induis ? quid manes ulque modo , sicut leo in domo tua ? Eccl. 4.

Punct. III. Pretiosior debet haec virtus esse Sacerdoti , quam ut verbo vel signo

signo venalem habeat, nil lucraturus, postquam eā perdiderit, nisi animi inquietudinem & Dei vindictam.

Propositum practicum.

Petendi à Christo augmentum hujus virtutis, dum dicis : Ecce Agnus Dei.

MEDITATIO III.

De obedientia.

Ministri ejus, qui facitis voluntatem ejus. Pl. 20.

Punct. I. Deus singulariter amat obedientiam, quam coronavit in Abrahamo, punivit verò tot jam sæculis in Adamo & posteris ejus unius hominis inobediētiam : placere vis Deo ? *obedi, melior est enim obedientia, quam victima. I. Reg. 15.*

Punct. II. Volens placere Deo Dei filius ab æterno, voluit in tempore obedire. *In capite libri scriptum est de me, ut facerem voluntatem tuam, Deus meus volui, Pl. 39. ita Pater. Matth. 11.*
Meus

Mens cibus est, ut faciam voluntatem eius. Joan. 4. *Erat subditus illis.* Luc. 2. Deus Dominus Creator; hominibus, servis, creaturis. Admirare.

Punct. III. Obedientiam hanc maxime patefacit in V. Eucharistia, quando vocatus adest à Sacerdote, toties *obediente Deo voci hominis* Jos. 10. ò prodigium! Deus obedit homini, & tu homo non obedis Deo? Deus, cujus minister es?

Propositum practicum.

Obediendi simpliciter sine contradictione, Prompte sine dilatione; alacriter sine querela, Perseveranter sine tædio.

MEDITATIO IV.

De Castitate.

24.

Mundamini, qui fertis vasa Domini,
Isa. 52.

Punct. I. Exigit hanc munditiem cordis & corporis à Sacerdote Christus, quia ipse virgo, natus de virgine, inter lilia id est, virgineas mentes patet, scitur,

scitur, & in niveo specierum Eucharisticarum throno requiescit; quantus amator puritatis, tantus odor omnis immunditiei praesertim in ministris suis.

Punct. II. Hi enim officio Angeli sunt, & Angelorum Dominum manibus suis contrectant. O quam purae sint oportet, hae manus, haec lingua, hoc cor! &c. Continebant se olim Sacerdotes legis antiquae, tempore vicis. Quid non te deceat, Sacerdos Christophore, dum non assistis, sed fers Deum tuum.

Punct. III. Munditiem clamant plerique; ritus quos adhibes in Sacrificio 1. alba qua indueris, eaq; ex lino, non lana, cujus radix caro est animalium. 2. cingulum, quo cingeris, cum apta oratione. 3. lotio manuum. 4. prius quam legas Evangelium, oratio: *munda cor meum* &c. Et si hoc requiritur ad dignam Evangelij lectionem, quid non ad dominici corporis consecrationem?

Propositum practicum.

Cohibendi sensus externos, ut in animo sis continens.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES VII.

Virtutes externæ Sacerdotis.

MEDITATIO I.

25.

De prudentia Sacerdotibus
in exterioribus.

Estote prudentes sicut serpentes, Mat. 10.

Punct. I. Mittitur in medium luporum Sacerdos, quem innocentia vitæ oportet esse oviculam ; sed quo modo evadet ? prudentiâ opus est ; non hujus mundi, hæc enim stultitia est coram Deo, quia finem non respicit, adeoque qui hanc sequuntur, turpiter cadunt.

Punct. II. Prudentia Christi eadem est cum providentia. Oportet ergo Sacerdotem esse providum, cautum, circumspectum, & ut inquit Michæas

D

Pro.

Propheta. *Solicitum ambulare cum Deo suo. Micha. 6.* Vadit enim in medio luporum & latronum, *thesaurum portans in vase fictili. 2. Cor. 4.*

Punct. III. Serpentes caput custodiunt, aures sepiunt, supra petram repunt. Ita Sacerdos caput, hoc est, principium agendorum custodiat & ad *Deum* referat. Sit surdus, dum blanditur caro. Petrae, hoc est, Christo innitatur, ut non vacillet in proposito.

Propositum practicum.

Quidquid agas, finem respiciendi.

26.

MEDITATIO II.

De Modestia Sacerdotis.

Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. Phil. 4.

Punct. I. Christus modestissimus Virginis filius nihil agit tumultuosè, præproperè, perturbatè, clamosè, sed omnia ad leges modestiæ, etiam in convivijis, in injurijs, &c. Sed ante omnia

omnia in convivio amoris , in ultima
cœna , quando *accepit panem in sanctas
ac venerabiles manus suas : & elevatis
oculis in cœlum. Gratias agens, benedi-
xit.* Can. M. Vide hic modestissimè
composita omnia, manus, linguam,
oculos, totum corpus. Vide, vide vi-
vum exemplar modestiæ Sacerdotalis.

Punct. II. Oportet ut hanc Sacerdos
in se ad vivum exprimat : quia Ange-
lus est, quia spectaculum fit Angelis,
quia lux est mundi, & *lucerna supra
candelabrum posita.* Matth. 5. Et præ-
sertim in illo plus quàm Angelico mi-
nisterio, quo & ipsa panem accipit &
gratias agens benedicit.

Punct. III. Nugæ, inquit Bern. l. 2.
de conf. c. 15. inter sæculares nugæ
sunt ; in ore autem Sacerdotis blas-
phemiæ.

Propositum practicum.

Vitandi cachinnos, rixas ; clamo-
res, &c. quæ non decent sanctos.

27.

MEDITATIO III.

De Charitate proxima activa.

Hoc est praeceptum meum, ut diligatis.

Joan. 15.

Punct. I. En hic notam characteristicam, quâ te ipse discernas, Sacerdos, discipulus Christi sis, an non? si enim diligis, eris; secus, si non diligis. Veritas dicit, aliter esse non potest. at, quomodo tu diligis, quem non fers, quem ægrè aspicias, cui vis & dicis malè? non ita Christus.

Punct. II. *Probatio dilectionis*, inquit M. Gregorius, *exhibitio est operis*. Charitas oportet, ut sit activa non otiosa; vivit in opere, non pascitur verbis. Ais, diligo. Credo, si, quod dicis, facis, si non facis, mendax es. Diligis, si adjuvas indigentem, si erantem reducis, si cadentem erigis, si peccantem corrigis, sed in spiritu lenitatis. Ita Christus.

Punct. III. Proximus tuus vel est Sacerdos ut tu, & est frater & condiscipulus.

pulus tuus. Vel laicus est, & est filius spiritualis. 1. Cor. 4. *in Christo ego vos genui.* Sed & fratrem & filium lex naturæ dictat diligendum. fac ergò.

Propositum practicum.

Diligendi proximum, ut te ipsum efficaciter, suaviter, fortiter, promiscuè bonos, malos; amicos, inimicos; gratos, ingratos, &c.

MEDITATIO IV.

28.

De zelo animarum.

Ecce ego mittam multos Venatores & venabuntur eos, & piscatores multos & piscabuntur eos. Jerem. 16.

Punct. 1. Incredibilis Christi zelus patet in Evangelijs, maximè in convertendo Juda, si voluisset, ad quem imitandum obligatur Sacerdos curatus, quia piscator, quia venator, quia pastor. Ergo piscator es? semper tibi pendeat hamus. Venator es? semper

tua retia pande, ut feram aliquam id est efferatam animam capias ad poenitentiam. Pastores? pasce commissum tibi gregem, pasce verbo, exemplo, oratione, ut Christus.

Punct. II. Occasio. Errat è tuis oviculis & hæret in bivio, à te vult manu-
duci; à te vult erigi, caligat & à te lucem petit, peccat & à te vult corrigi, hæsitat & à te vult instrui. Negligis hoc? Pastor non es; sed idolum, venator non es; sed persecutor animarum. Vigilas sed in tuum lucrum, non in illarum salutem, aliter Christus, hunc imitare.

Punct. III. Motivum. Jac. 5. *Qui converti fecerit peccatorem ab errore via sue, salvabit animam ejus à morte, & operiet multitudinem peccatorum.* Fac ergo.

Propositum practicum.

Instandi, arguendi, obsecrandi, increpandi omni cum patientia & doctrina. 2. Tim. 4, 2.

SEPTIMANÆ SANCTÆ DIES. VIII.

Virtutes Sacerdotis unitivæ cum Deo.

Ego dilectus meo, & ad me conversio ejus.

Can. 7.

MEDITATIO I.

De amore DEI.

Simon diligis me plus his? Joan. 20.

Punct. I. Christus incredibiliter & ineffabiliter amavit & amat æternum Patrem plus his, id est, plus omnibus universis sanctis. Scintillam immensi hujus amoris prodidit in ultimâ cœna, quando elevatis oculis, ô quanto affectu! ad Te Deum Patrem suum, tibi gratias agens &c. Imitare, Sacerdos, quod admiraris.

Punct. II. Quilibet enim Sacerdos obligatur ad Deum super omnia & præ omnibus diligendum; tum quia prior & præ omnibus ab illo dilectus est; tum quia quotidie versatur in ista ardentissi-

ma fornace amoris, ad ignem Eucharisticum, quo si non incalescat, glacies sit & saxum.

Punct. III. Vox amoris est, quam usurpabat S. Franc. Salesius : *omnia licent, dummodo non offendantur Deus.*

Propositum practicum.

Hæc erit deinceps agendi & vivendi regula : *liceant omnia, sed cave, offendas Deum, super omnia dilectum.*

MEDITATIO II.

De Zelo Divinæ gloriæ.

Glorificate & portate Deum in corpore vestro. I. Cor. 6.

Punct. I. Hoc admirabili zelo Christus incensus, ubique Patris gloriam propagabat : modò enim ostendit illius magnificentiam, *simile est regnum cælorum regi* ; modo amorem, *homo quidam fecit cœnam magnam* ; modo justitiam, *redde rationem* ; modo misericordiam, *Homo quidam descendit* ; modò excellentiam, *Pater major me est* ; modò

do subjectionem suam, *Ita Pater*. Sed hoc maximè in ultima cœna, in horto, in cruce, in tota passione, *cujus memoriale est sacrificium Missæ.*

Punct. II. Tu vero o homo Dei, sic te compellat, quisquis Sacerdos es, Apostolus. 1. Tim. 2. quomodo insistis vestigijs Sacerdotis Magni? quomodo zelas pro gloria ejus? tu qui deputatus es ad gloriam illius propagandam, qui toties ingeminas &c. *Gloria in excelsis! & omnis honor & gloria?*

Punct. III. Elias fugam, persecutionem, exilium, famem, sitim sustinuit, *Zelatus, pro Domino Deo* 3. Reg. 19.

Propositum practicum.

Imitandi hunc zelum, etiam cum damno propriæ commoditatis. N. N.

MEDITATIO III.

De actibus Religionis.

Adorate eum omnes Angeli ejus.

Psal. 96.

Punct. I. Religiosissimo cultu Christus jam conceptus velut sacrifici-

um matutinum in utero Matris ; jam natus & adultus in stabulo , in templo , in montibus , in desertis tanquam diurnum ; moriens in cruce ceu vespertinū Sacrificium se ipsum obtulit æterno Patri ; qua Reverentiā , nemo novit , nisi qui noverat , quo cultu dignus esset supremus omnium conditor.

Punct. II. Confundamur oportet , proposito nobis cultu , quem exhibebant Sacerdotes antiquæ legis , arcæ & sanctuario , propter asservatas in eis tabulas Moysis , virgam Aaronis , panes propositionis &c. Et hæ quidem umbræ erant & figuræ , quid nos damus luci & Veritati ? quid V. Eucharistiæ ? quid templis , quid aris , quid tabernaculis ?

Punct. III. Post virtutes tres Theologicas palmam fert Religio , quā volumus Deo debitum cultum propter illius infinitam excellentiam. Sit ergo

Propositum practicum

Iterandi actus religionis : cum genuflectis in Sacrificio , cum oscularis altare ,

tare , cum caput inflectis &c. Et cum his externis ritibus jungendi actus internos.

MEDITATIO IV.

De unione Sacerdotis cum Deo ,
per conformitatem voluntatis.

*Ut omnes unum sint , sicut tu Pater in me
& ego in te , ut & ipsi in nobis unum
sint. Joan. 17. 21.*

Punct. I. Hæc est affectuosissima pijs-
simi Jesu ad Patrem oratio , ut om-
nes discipuli & inter se & cum Patre con-
cordes sint & unanimes. Hæc est ulti-
ma Christi morituri & testantis volun-
tas , ut secum & cum Patre unum si-
mus , quicunque Sacerdotes sumus.

Punct. II. Et est hæc quidem illius
æquissima voluntas & petitio : quod
enim petit hoc suum est & Patris , no-
stra scilicet voluntas & cor nostrum.
Ergo injustus es , si neges. Dat tibi cor
suum , & quidquid habet , & toties ,
ergo ingratus es , si te neges. Ideo dat
se tibi , ut tu des te illi ; ergo stultus es ,
si te

si te neges, cui enim relervas te? tibi? sed jam perdis; mundo? sed quo pretio? inani, vano, lubrico, momentaneo. Ergo date JESU tuo. Ipse petit; immitis es, si roganti neges id, quod imperio extorquere potest.

Punct. III. Si credentium erat inter se cor unum, & anima una. Act. 4. 32. quomodo potest non esse unum cum corde JESU, una voluntate illius, qui toties tibi per S. Communionem unitur? sed expectat à te liberum consensum. Hinc quomodo negabis? Sponsus est, & tu sponsa, indigna hoc nomine, si neges. Non est communio, si non est unio voluntatum reciproca. fac, ergo.

Propositum practicum.

Et dic: ò bone JESU per tuam gratiam dico medullitus ad Patrem tuum, ad Te, ad Spiritum Sanctum: ò Deus meus & omnia! dilectus meus mihi & ego illi. Ego dilecto meo & ad me conversio ejus. Ex nunc avertò voluntatem meam à me & ad Te unum, per plenam ad omnia resignationem converto. Fiat!

ò fiat voluntas tua.

F I N I S.